

[Handelsministeren.]

Maade muligt. Langsomt rejste Danmark sig af sin Forfaldsperiode, og efterhaanden bragtes vort Pengevæsen i Lave igen.

Senere Tidens Begivenheder har imidlertid vist os, at selv en nok saa frit stillet privat Bank ikke kan undgaa et Samarbejde med Statsmagten. Det Seddelprivilegium, som den danske Nationalbank blev forlenet med, medførte selvsagt Forpligtelsen til at opretholde et stabilt Pengevæsen, først og fremmest gennem Indløsningspligten. Men Erfaringerne har vist os, at ogsaa den nuværende Nationalbank har maattet anmode om Moratorium, idet den ikke formaaede at veksle de udstedte Pengesedler med Guld. Det er ikke Nationalbankens Skyld, at Guldindløseligheden nu har været suspenderet paa tredje Aar. Guldindløseligheden maatte suspenderes baade for Bankens Skyld og af Hensyn til Landets Økonomi og Erhvervsliv, og med Guldstandardens Ophævelse fulgte logisk Statens Kontrol med Bankvirksomheden.

Spørgsmaalet er nu, om det er rimeligt at antage, at en Fornyelse af Seddelprivilegiet kunde ventes givet paa det hidtidige Grundlag, eller om en Nyordning af Danmarks Seddelbanks Forhold vilde vinde størst Tilslutning. Jeg tror med Sikkerhed at kunne sige, at en uændret Oktroj ikke vilde kunne gennemføres i Rigsdagen. Derfor foreslaas der ogsaa en Nyordning, og jeg haaber, at det Forslag, som jeg her forelægger, vil vinde Rigsdagens Tilslutning.

Man kan maaske indvende mod Forslaget, at der efter dette ydes Aktionærene for meget. Jeg maa hertil svare, at det ikke har været muligt at opnaa et bedre Resultat. Forrentningsbeløbet af de Obligationer, der skal udstedes, svarer nøjagtigt til det Udbytte, Aktionærene i det sidste Aar har faaet af deres Penge. Og hvad selve Aktiekapitalen angaar, er Forholdet dette, at Nationalbankens Aktionærer jo ejer hele Nationalbanken, og følgelig ejer de ogsaa den Udbytteudligningsfond, som Banken har, og som svarer paa det nøjeste til selve Aktiekapitalen, der er 27 Mill. Kr. Da nu hverken Aktiekapitalen eller Udligningsfonden, der normalt skulde forrentes, i indeværende Regnskabsaar har faaet Rente, er de 10 pCt. Tillæg, der ydes efter Forslaget, efter Overenskomsten, faktisk ikke noget ekstra. Og man bør naturligvis ved en Opgørelse, som der her er Tale om, pege paa, at Banken har en Risikoperiode indtil 1938. Det er vel muligt, at den ogsaa de 4 sidste Aar kan tjene Penge. Men ogsaa den modsatte Mulighed maa tages i Betragt-

ning ved Vurderingen af Bankens Forhold og af dens Værdi.

Nu er Forhandlingerne om Udløsningen sluttet, og tilbage staar et Ja eller et Nej til den trufne Overenskomst.

Foruden de førte Forhandlinger om Betalingen er der ogsaa ført indgaaende Forhandlinger om Nationalbankens fremtidige Stilling rent organisationsmæssigt, og der er ogsaa opnaaet Enighed om Reglerne for Bankens fremtidige Virksomhed, og til det hertil knyttede Reglement foreligger der et Udkast.

Efter Lovforslaget, som jeg her forelægger, skal Banken fremtidig hedde „Danmarks Bank“. Forslag om andre Navne har været drøftet, f. Eks. „Den danske Nationalbank“. Jeg skal ikke her udtale mig om Navne; det foreslaaede vil nok give Anledning til ivrige Drøftelser, og det vil vel ogsaa give Anledning til, at nye Forslag bliver stillet.

Selve Lovforslaget er delt i Afsnit. Første Afsnit omhandler Formaalet. Om dette staar der i § 1, at

„Danmarks Bank har til Opgave i Overensstemmelse med denne Lov og de i Henhold til Loven udfærdigede Forskrifter at opretholde et sikkert Pengevæsen her i Landet samt at lette og regulere Pengeomsætning og Kreditgivning.“

Andet Afsnit omhandler Grundfonden og Hjemstedet, og herom staar der, at Bankens Grundfond udgør 50 Mill. Kr., og dens Hovedsæde er i København. Endvidere bestemmes der om Grundfonden i § 29 i Overgangsbestemmelserne, at Grundfonden indskydes ved Lovens Ikrafttræden af Staten i Form af en Grundfondsforskrivning. Efterhaanden som der af Aarsoverskuddet henlægges Midler til Grundfonden, foretages der tilsvarende Afskrivninger paa Grundfondsforskrivningen.

Bestemmelserne om Bankens Ledelse findes i §§ 3, 4, 5 og 6. Bankens Ledelse skal ifølge Forslagets § 3 bestaa af et Repræsentantskab, en Bestyrelse og en Direktion. I § 4 bestemmes det, at Repræsentantskabet skal bestaa af 25 Medlemmer, og det sammensættes saaledes: For det første skal det bestaa af 8 Medlemmer, der har Sæde i Rigsdagen, og som vælges efter Reglerne i Grundlovens § 45, for det andet af 2 Medlemmer, af hvilke det ene Medlem skal have nationaløkonomisk, det andet juridisk Uddannelse. Disse to Medlemmer, der ikke maa have Sæde i Rigsdagen, udnævnes af Ministeren for Handel og Industri. Og for det tredje skal Repræsentantskabet bestaa